

Motorcykeln var en stor del av Birgers liv

Birger var under åren ägare till tre motorcyklar. Under 1920-talet och kanske lite tidigare hade han en Cleveland-cykel från 1916. Den ställde han vid uthusväggen när han i början av 1930-talet köpte en begagnad Harley Davidson. Cleveland-cykeln stod där på samma ställe i många år och till slut var den helt sönderrostad. Den nyare motorcykeln var ett tiotal år gammal när Birger köpte den. Denna modell med två liggande cylindrar, en framåt och en bakåt, tillverkades under några år runt 1920-talet.

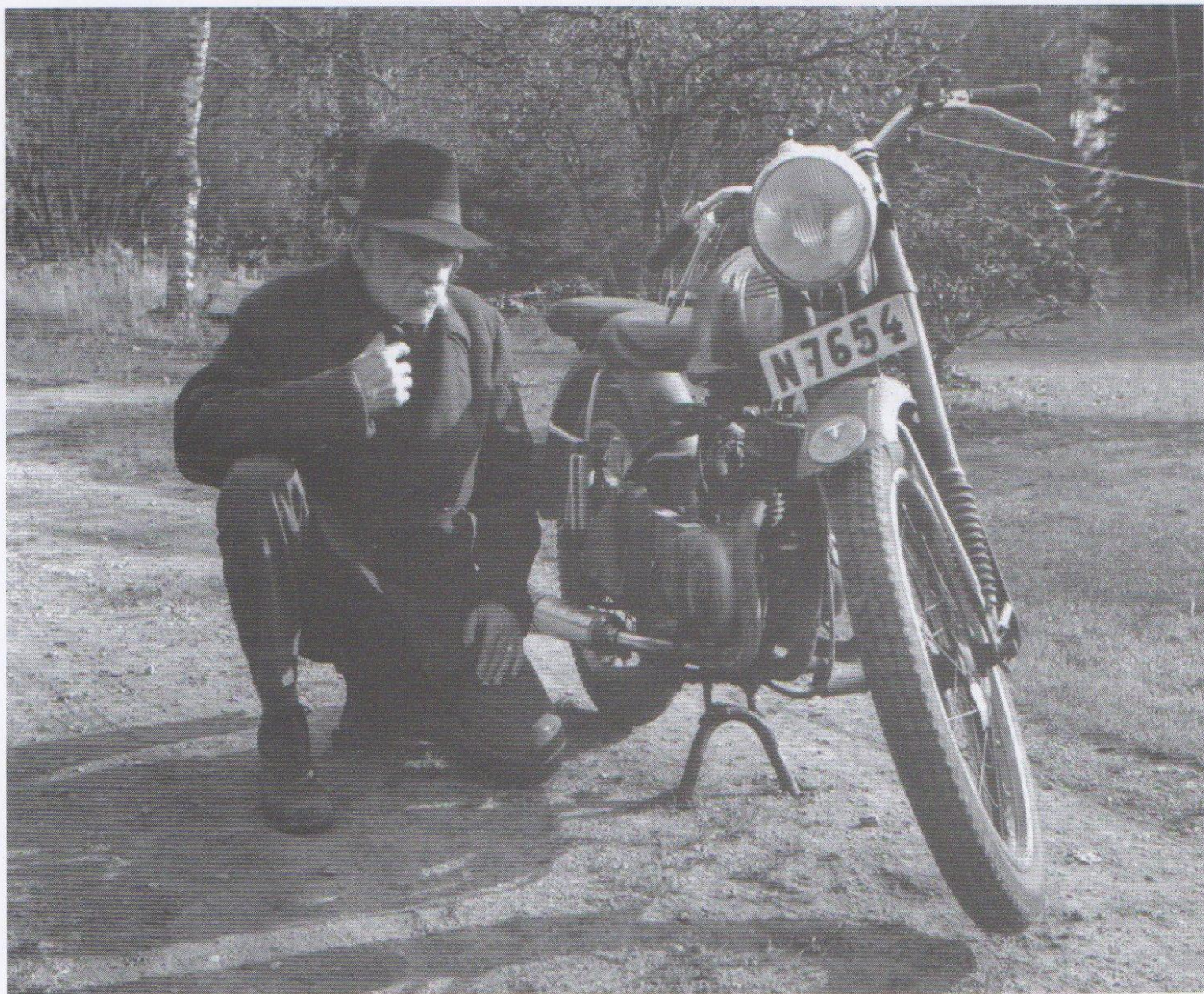
”Det bästa var nog redan ’tået’ när jag fick den”, sa Birger ofta och en stor del av hans tid gick åt att försöka få igång den när den stannat. Ett av problemen var att den slängde upp olja på tändstiften och då stannade motorn och tändstiften fick torkas. Till detta användes hatten, så hattbrättet var alltid blankt av olja. Birger hade ett oändligt tålamod med sin motorcykel och han kunde hålla på i hela dagar innan han fick igång den igen. Det hände mer än en gång, när han var på väg till Falkenbergs torgdag med frukt, att cykeln stannade på halva vägen. Det kunde ta flera timmar att få igång cykeln igen och då var torgdagen för länge sen slut. Både Birger och hans frukt fick åka hem igen.

När Olga mjölkade på en gård i Asige så skjutsade Birger henne och de flesta gångerna fick hon åka hela vägen. Men det hände ibland att han fick motorstopp vid Granelund. Olga gick då vidare till Asige och hade hon tur så hade Birger lagat felet, så hon kunde få åka hem. En gång när Olga talade om för min mor att hon varit i Abilds kyrka, så frågade mor om Birger skjutsat henne. ”Nä”, sa Olga, ”det är bättre att gå för då vet man att man kommer fram i tid.”

En annan gång på väg till kyrkan lär Olga ha hoppat av i Assarpsbacken. Birger saknade inte henne förrän han kom fram till Abilds kyrka. När Birger var hos sin bror Gustav i Kalv, så ville denne ha skjuts till affären. På hemvägen i en uppförsbacke så gick det så sakta att Gustav hoppade av och hjälpte till att föra cykeln upp för backen. Det här märkte inte Birger och när han kom fram utan Gustav, så blev han så orolig och trodde att Gustav ramlat av och skadat sig.

Min far Georg hade skaffat sig en lättviktare och Birgers åsikt var, att en sån här liten motorcykel var verkligen inte mycket att ha. Men så hände det att Birger fått motorstopp i Slöinge och sent på kvällen körde far ner för att se hur det gick för honom. Med sig hade far ett rep och även om den lilla lättviktaren fick slita hårt så drog far hem både Birger och hans tunga motorcykel. Efter den dagen sa Birger aldrig något om små lättviktare.

Under några år runt 1950-talet hjälpte min bror Lennart till när Birger hade problem med sin gamla Harley Davidson och det var många timmar som gick åt till reparationer, men också till att prata med Birger om allt möjligt. Det var också Lennart som övertalade honom att skaffa sig en bättre motorcykel och han hjälpte honom att köpa en begagnad

Birger på Klevedal med sin motorcykel.

Monarkmotorcykel i mitten av 1950-talet. Birgers gamla och väl utslitna Harley Davidson hamnade på Svedinos bilmuseum i Ugglarp. En annan grannpojke som också hette Lennart blev den som fick hjälpa Birger när han hade problem eller bara ville prata om sina älskade motorcyklar.

Nedteckna av Kurt Karlsson som är född på Granelund i Asige socken och som ligger strax söder om Klevedal.